

"Без пристрою, — як каже народне прислів'я, — й блохи не вб'їш".

Мисливець, як ми знаємо, блїх не полюї, мисливець, коли він ї справжній мисливець, — він полюї левїв, перепїлок, тигрїв, зайцїв, бїлок, носорогїв, бекасїв, жирафїв, дупелїв, бїзонїв, качок, ведмедїв, гусей, тегерукїв ї їнших звїрїв та птиць, ризикуючи в окремих випадках заповлювати крокодила або слона.

Спробуйте забити слона або гїпопотама (вїн же бегемот) голими руками!

В нашої коротенькій розвідцї ми не будемо говорити про те, як повинен екїпіруватися мисливець на слона або на крокодила, — це дуже складна штука, та ї практично не дуже для нас потрібна, бо слони ї крокодили плодяться на "дуже суверенних" територїях, звїдки ось уже кїлька столїть виводяться їноземні вїйська.

Поради наші стосуватимуться мисливцїв, що полюють на територїї "вїд Кавказу до Алтаю, вїд Амуру до Днїпра..."

Два принципи повинні керувати нами, коли ми екїпіруїмось на полювання:

П е р ш и ї: їдеш на день, бери хлїба на тиждень.

Д р у г и ї: на величезній нашої територїї сила рїзного звїра може трапитись, — вїд нїжної перепїлочки до страшного бурого ведмедя чи уссурїйського тигра.

До всього треба бути готовим, бо незручно буде, зустрївши уссурїйського тигра, говорити йому:

— Не їж мене, голубчику, бо забув я з собою взяти жаканівську кулю, я вийшов тільки на качок і найбільший у мене шріт номер четвертий! Тепер уже, як їхатиму, візьму й кулі на тебе, а сьогодні не бий люто хвостом, а йди собі з богом, пошукай краще марала! Маралом, голубчику, і поснідаїш!

Тигр може не послухати вас і вами поснідати.

Ще раз підкреслюємо: на полюванні треба бути готовим до всього, щоб потім не жалкувати.

Приготувавши рушницю з твердим футляром, бо в м'якому її можна в дорозі пошкодити, ви, розуміється, одкладаєте набої, набиті різнокаліберним шротом, щоб було чим бити і бекаса, і тигра.

Двадцять чотири набої ви кладете в патронташ (не забудьте, отже, патронташа), а решту, штук так 500 — 600, ви складаєте в спеціальний для набоїв ящик, оббитий непромокальним брезентом або шкірою.

Без шомпола з різними щіточками й ганчірочками (чистити рушницю), флаконом рушничного масла (мастити рушницю) виїздити не можна, бо рушницю після пострілу обов'язково треба чистити.

Покладіть обов'язково екстрактора, бо набій у стволі може застрягти, і без екстрактора ви його не витягнете.

Ну, з рушницею, здається, все...

Да, — бінокль не забудьте, щоб можна було здалека наглядіти дичину, і компас, щоб не заблудитися.

Що треба мисливцеві брати для транспортування додому забитої дичини?

Коли ви їдете полювати птицю, беріть для неї сітку (це-для бекасів). Сітка — це та ж сама широко розповсюджена серед населення "авоська", тільки відповідним способом реконструйована.

Для качок потрібні — тороки чи, як їх іще називають, "удавки" — коротенькі ремінчики з кільцем на кінці — робити петлю. В ту петлю просувається качача голова, петля зашморгується, й качка гордо висить у вас біля пояса.

На вовка ви берете з собою тачку, краще з колесами на шарикопідшипниках — легше везти. Для ведмедя чи лося — тритонку.

Ці всі речі для дичини ви берете, коли їдете полювати па день-два... Коли ж передбачається полювання тривале — два тижні чи місяць, — обов'язково беріть з собою невеличкий льодник, де зберігатимете дичину до того часу, коли будете її вже чи солити, чи коптити. Отже, значить, не забудьте взяти з собою бочку для солоної дичини і кілька ящиків для копченої.

Як солити й коптити дичину, — прочитайте про це перед полюванням у відповідних підручниках, бо це в план нашої розвідки не входить.

О д е ж а. Штани й куртка, кепка чи капелюха — це зрозуміло. Чоботи — дві пари: одні чоботи шкіряні — ходити по сухому, другі чоботи гумові — ходити по мокрому. Взимку до двох пар чобіт беруться ще й повстяники. Плащ-палатка. Для полювання взимку — білий халат, для полювання влітку — зелений халат, для полювання восени — кілька халатів різного кольору, залежно від того, де полюватимете, чи на полі, чи в лісі, чи на лузі.

Все це, як ви вже й самі догадуїтесь, потрібно для маскування.

Спальний мішок — спати.

Рукавиці, щоб руки не мерзли.

Накомарник, щоб комарі не кусали.

Коли ж ви не побажаєте тягти з собою спальний мішок та накомарник, візьміть із собою невеличкий розбірний мисливський будиночок, з розкладним ліжком — дуже зручна штука: і виспатись ість де, і негоду перебути ість де.

Щоправда, можна збудувати замість розбірного будиночка звичайнісінький курінь, але тоді візьміть із собою метрів з десятик непромокальної матерії покрити зверху курінь, щоб під час дощу курінь не протікав.

Мисливець, як відомо, весь час ходить, — бережіть ноги, щоб не намуляти їх.

Найкраще від намуляння ніг — частіше мити ноги.

Для цього ви берете з собою емальовану велику миску, мило й рушника. Помили ноги — намастіть їх вазеліном, або ланоліном, або кремом "Сніжинка". Потім припудріть тальком: всі ці "антинамульники" повинні бути у вас під рукою.

Взимку, щоб ноги не мерзли, поверх шкарпеток та онуч обгортайте ноги газетами чи журналами.

Ї ж а м и с л и в с ь к а. Полювання — процес не легкий, — весь час напруження, багато ходити, чимало на собі носити, — все це до певної міри людину виснажує, отже, треба добре під час полювання їсти й пити.

Не будемо рекомендувати, що саме з їжі має брати кожний мисливець: у всякого, — як то кажуть, — своя доля і свій шлях широкий, — свої, тобто, уподобання.

Любите сало — беріть сало, любите ковбасу — беріть ковбасу, любите охотницькі сосиски — беріть сосиски, яйця, консерви, шинку, овочі, фрукти, — беріть, словом, все, що вам більше до вподоби, але обов'язково беріть багато.

Ні, не багато беріть, а беріть ще більше, бо обов'язково буде мало.

Це перевірено віковим досвідом, — хоч скільки б ви взяли на полювання харчів, все'дно — мало!

Вони, харчі, очевидно, під час ходьби втрушуються.

Для харчів — рюкзак, торба, сітка.

Для чаю чи кави — термос. Погано в нас те, що термоси виробляють малі, найбільший — на літр.

Є чутки, що незабаром вироблятимуть спеціальний мисливський термос на цеберку чаю чи кави... Тоді буде самий раз!

Дві фляги. Одна — для води, друга для того, хто що любить.

— А що у вас у другій флязі? — запитуйте ви свого товариша.

— Боржом!

— Збільшена кислотність?

— Збільшена! А у вас?

— Єсентуки N 17!

— Зменшена кислотність?

— Зменшена!

— Кільки взяли?

— Взяв! А ви?

— Я — шпроти!

— Ну, як питимемо боржом, ви мені шпрота дасте, а я до ваших ксентуків N 17 — кільку. Гаразд?

— Гаразд!

З флягами в нас теж не дуже добре. Для води фляга нічого, підходяща; для боржому чи ісентуків — замала: треба збільшити.

Розуміється, що ви на полювання берете з собою казанок, кухоль, ложку, ніж, виделку, сіль, перець, лавровий лист, сиру картоплю, пшоно, моркву, петрушку, топірець (дрова рубати) і брусок (топірця гострити).

Ви вже, ясна річ, догадались, що все це береться для того, щоб ізварити чудесну польову кашу, — і то кашу не з куркою, чи з індиком, чи з бараниною, а кашу з чирям, або з крижнем, або з широконоскою.

Ох, і каша! Ох, і каша!

Тільки одне в тій каші недобре: казанки замалі!

Для швидшого розпалювання вогню (багаття) беріть із собою сухий спирт. Підкреслюємо — сухий спирт, а не мокрий. Від мокрого — сліпнуть.

Н а в с я к в и п а д о к. Поводитися на полюванні треба обережно. Стріляти тільки туди, де ви напевно знаєте, що не стоїть ваш товариш,

інакше можете замість крижня вліпити заряд шроту в спину або й нижче, в симпатичного Івана Івановича.

От для таких випадків кожний мисливець повинен мати бинт, вату, йод, стрептоцид, пеніцилін, шприц, голку для шприца, спирт (медичинський, а не якийсь інший) і камфору в ампулах...

Найкраще напарником по полюванню мати досвідченого лікаря, не гінеколога, а хірурга.

Запасливий мисливець бере з собою із ліків: аспірин, пірамідон з кофеїном, сульфатіазол, складану кружку або, краще, гумову грілку з довгою гумовою трубкою з наконечником, яка (грілка) заміняє собою кружку.

Непогано (хоч це й дуже складно!) мати з собою невеличку карету "швидкої допомоги", а ще краще — санітарний самолёт.

Полюйте, розумійтеся, ви з с о б а к о ю, — лягавим улітку, і з собаками — гончаками восени і взимку.

Для собак беріть харчі, миску, свисток, сурму (для гончаків), поводок і нагая...

Здається, все!

Екіпіруйтесь, дорогі товариші мисливці!

Не забувайте нічого, бо в лісі, чи на озері, чи на лузі — ніде нічого не дістанете: все треба мати з собою!

Ні пера вам ні пуху!

1947